

מ"ת 42131/09/17 - מדינת ישראל נגד טל אל מדמון

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 42131-09-17 מדינת ישראל נ' מדמון(עציר)
תיק חיצוני:

בפני המבקשת נגד המשיב
כבוד השופטת איילת השחר ביטון פרלה
מדינת ישראל
טל אל מדמון (עציר)

החלטה

1. עניינה של החלטה זו, בקשה שנייה לעיון חוזר בהחלטה מיום 24.9.17, לפיה עצור הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בהחלטה האמורה יש הפירוט על אודות הרקע לה, טיעוני הצדדים לפני, ביסוסן של ראיות לכאורה ושל עילת מעצר מסוג מסוכנות וכן התייחסות לחלופת המעצר שהוצעה אז.
2. בקצירת האומר יפורט כי חלופת המעצר שהוצעה בראשונה, עובר להחלטה מיום 24.9.17, היא בבית אם המשיב, בפיקוחה ובפיקוח אחות המשיב וחברתו לחיים - הגב' בת אל יוקל (להלן: "הגב' יוקל"). המפקחות נחקרו בבית המשפט על תצהיריהם והתרשמתי אז כי אין בחלופה שהוצעה כדי לתת את המענה הנדרש לעילת המסוכנות שנשקפת מהמשיב, זאת בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, מהותן ונסיבותיו של המשיב. לא שללתי האפשרות לשחרר המשיב לחלופת מעצר, אם כי המפקחות שהוצעו, ובכללן הגב' יוקל, לא ענו על אופי הפיקוח הנדרש לנוכח מאפייני העבירה ומאפייני המשיב.
3. ביום 18.10.17 התקיים דיון בבקשה לעיון חוזר שהגיש המשיב ובו נבחנה חלופה חלופית (להלן: "חלופה שנייה"). החלופה השנייה שהוצעה היא בבית אם המשיב ובפיקוחם של שני חברי ילדות של המשיב, כבני גילו של המשיב, בבית האם. אחד המפקחים בחלופה השנייה שהוצע הוא מר אסף בן סימון (להלן: "בן סימון").
4. ביום 22.10.17, לאחר שהתרשמתי באופן בלתי אמצעי מהמפקחים המוצעים ובפעם שנייה מאם המשיב, החלטתי לדחות הבקשה לעיון חוזר, זאת מאחר שלא שוכנעתי כי החלופה השנייה עדיפה על החלופה אותה פסלתי בהחלטתי מיום 24.9.17. כמו החלופה שהוצעה בראשונה, כך גם החלופה השנייה לא נתנה מענה למסוכנות הנשקפת המשיב, זאת בשל כך שמפקחים שהוצעו שלא ענו על הצורך שעולה ממאפייני העבירה על נסיבותיה ומאפייני המשיב.

5. על הרקע האמור, הוגשה הבקשה שלפני כעת. ב"כ המשיב עתר לשחרור המשיב לחלופת מעצר בדירה ששכרה גב' יוקל - בפיקוחה כמפקחת עיקרית ובסיוע חברי ילדות של המשיב, מר בן סימון ושני מפקחים נוספים, מר יוסף כהן ומר אנדריי ויטין.
6. ביום 13.12.17 התקיים דיון בבקשה לעיון חוזר ובו העידו המפקחים לפני, לרבות הגב' יוקל ומר בן סימון שהוצעו כמפקחים בחלופות קודמות כמתואר לעיל.
7. וכעת להכרעה הנדרשת. לכתחילה וכבסיס לדיון יוזכר כי הצדדים לא היו חלוקים ביחס לראיות לכאורה ולעילת מעצר והמחלוקת שבין הצדדים הייתה ונותרה ביחס לאפשרות שחרורו של המשיב בתנאים שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה.
8. בהחלטתי מיום 24.9.17 התייחסתי למאפייני המשיב ככאלה המצטרפים לעבירות אותן ביצע לכאורה וקבעתי כי הם מחזקים את המסוכנות הנלמדת ממנו. הגם שכך וכאמור, לא שללתי האפשרות יכול שתוצג חלופה שיהא בה לתת מענה למסוכנות זאת.
9. מוצאת אני להעיר כי בחינת חלופה, להבנתי, לא יכולה לקחת בחשבון את מניינה ברשימת החלופות שהוצעו. לשון אחרת, הבחינה היא בחינה מהותית אל מול מאפייני המעשה והעושה ובשים לב שהוראות החוק מחייבות מתן עדיפות לשחרור על פני מעצר, זאת אם תמצא חלופה שיש בה מענה למטרת המעצר על דרך שחרור בתנאים. נכון הוא כי זמן הימצאותו של המשיב במעצר ממשי נמנה בין השיקולים שיש לשקול בטרם תתקבל החלטה לעניין המשך מעצרו ושיקול זה נלקח בחשבון.
10. ואולם, החלופות שנפסלו בהחלטותי הקודמות, היו על רקע התרשמות בלתי אמצעית ממפקחים, שלא הותירו רושם ולו דל שיש בהם די כדי להוות פיקוח אנושי ראוי.
11. ביחס לגב' יוקל המוצעת כמפקחת עיקרית בחלופה הנוכחית, הרי שזו העידה לפני עוד ביום 19.9.17, כמפקחת מוצעת, שאז ציינה כי ראתה את גידול הסם המסוכן בביתו של המשיב, אך: "**חשבה שהמנורות וכל מה שיש לו בבית זה גידול של אבוקדו**" (עמ' 7, ש' 5-6 לפרוטוקול). עוד העידה, לאחר ששללה כי עמדה אי פעם למשפט, כי אמנם היה חשד נגדה בגין גניבת כרטיס אשראי ובית המשפט הרשיעה, אך היא עודנה עומדת על חפותה (עמ' 7, ש' 6-7 לפרוט'). הרושם הבלתי אמצעי אז היה כי היא לא עונה על תנאי הסף הנדרשים ממפקח וכי אין בה את שנדרש לפיקוח במקרה שלפני (התרשמות שבאה לידי ביטוי בהחלטתי מיום 24.9.17 עמ' 11 ש' 29-30). הופעתה לפני בשנית, חידדה את התרשמותי לגבי מפקחת זאת, לאחר שהתגלה קושי ממשי במהלך עדותה "לחלץ" מפיה את ההסדר שסידרה כדי לשכור דירה להשתכן בה ולשכן בה את המשיב.
12. ביחס למר בן סימון, לא התרשמתי ממנו כאשר הוצע כמפקח בחלופה השנייה, זאת לאחר שהעיד לפני

ביום 18.10.17. כמו אז, כך זאת הפעם, בעת שהצהיר לפני על נכונותו לפקח על המשיב, התקבל הרושם כי מדובר במי שלא מפנים לעומק את רצינות ההליך והמחויבות הנדרשת ממנו כלפי ההליך. אכן, עלה כי מדובר במי שמוכן, כהגדרתו, "להקריב עבור חבר ובכל תנאי להימצא בבית" (ראה דיון מיום 18.10.17 עמ' 3, ש' 2-3 לפרוטוקול). ועדיין, למרות רצונו וכבודו, הרושם שהתקבל ממנו בשתי הפעמים שהופיע לפני כי אין הלימה בין רצונו לבין יכולותיו לשמש כמפקח.

13. ביחס לשני המפקחים הנוספים, אלו לא הותירו הרושם הנדרש. פיקוח אנושי, דורש מעבר לרצון לסייע לחבר בעת צרה. לצד רצון זה נדרש להוכיח מחויבות ולא ברמה מינימלית כלפי בית המשפט והחובות הנגזרות ממעמד של עדות בבית המשפט (בעניינו של מר יוסף כהן ראה עמ' 3 ש' 28-29 וכן עמ' 4, ש' 7-18 לפרוט').

14. כלל המפקחים הצהירו כי עוד לא סידרו ביניהם את התיאום ביחס למשימת הפיקוח, כשאינן ביניהם קשר, אלא הקשר שיש להם למשיב. הרושם שהתקבל כי אין תובנה בסיסית ביחס למשימה שהם נוטלים על עצמם.

15. לסיום אעיר כי איני מבטלת את הניסיונות שעשה ב"כ המשיב למצוא חלופה תחת מעצרו של המשיב, ואולם כפי שציינתי בהחלטות קודמות, נדרשת חלופה שהפיקוח האנושי שלה הוא כזה שיענה על הצורך שעולה מנסיבותיו של תיק זה וממאפייני המשיב.

16. ביחס לשקילת מעצר על דרך איזוק אלקטרוני, הרי שזה אינו מפיג את החשש שישנו והמסוכנות הנשקפת מהמשיב לא תשכח בשלו, זאת לנוכח אופי העבירות שביצע שאינם דורשים יציאה ממקום השהות.

17. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ו' טבת תשע"ח, 24 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.